

Паніум - номер дев'ять

Четверта лінія

Jeff Pippenger

2025-04-01

І розгнівається цар півдня, і вийде та воюватиме з ним, з царем півночі; а той виставить велике військо, але те військо буде віддане в його руку. А коли він забере те військо, його серце піднесеться, і він повалить десятки тисяч, але цим він не зміцніє. Даниїла 11:11, 12.

Вірші одинадцятий і дванадцятий описують перемогу Путіна над Україною та Європейським Союзом і наслідки та відлуння для Путіна після його перемоги в Українській війні, як це представлено Птолемеєм у його перемозі при Рафії в 217 р. до н. е. та його загибелі у дванадцятому вірші. Темою віршів є злет і падіння царя півдня.

Досі статті окреслювали основні теми ліній пророцтва одинадцятого розділу. Одинадцятий вірш потребує ще трохи часу, перш ніж ми рухатимемося далі в розділі. Одинадцятий розділ, одинадцятий вірш книги Даниїла узгоджується з одинадцятим розділом, одинадцятим віршем Об'явлення.

І через три з половиною дні дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги свої; і великий страх упав на тих, хто бачив їх. Об'явлення 11:11.

У 2023 році два свідки, яких було вбито звірем із безодні, стали на ноги. Свідчення республіканського рога розпочалося 2015 року із заяви Дональда Трампа про балотування на посаду президента, а в 2020 році дракон, представлений глобалістами у світі, а також глобалістами, якими є Демократична партія у поєднанні з глобалістами Республіканської партії (RINO), вкрали вибори й поставили Джо Байдена, тим самим убивши Дональда Трампа на вулиці. Протестантський ріг, представлений служінням Future for America, був убитий через поширення помилкового передбачення, що описувало напад ісламу на Нашвілл. У 2023 році і республіканський, і протестантський роги воскресли. Одинадцятий вірш визначає початок української війни від 2014 року аж до остаточної перемоги Путіна та Росії.

Одинадцятий вірш — це візуальне випробування, що завершується судом для адвентизму загалом, а також для тих, хто прийняв світло 9/11 і прихід третього горя, проте насамперед — для тих, які будуть притягнуті до відповідальності згідно зі світлом пророцтва, яке поступово було розпечатане від липня 2023 року.

Керівництво адвентизму було обійдене 1989 року, як це прообразно показано народженням Христа в тому пророчому періоді. Під час хрещення Христа Він почав кликати учнів, які були "підвалиною" християнської церкви, таким чином прообразно вказуючи на 9/11, коли з приходом ісламу третього горя Господь повернув Свій народ до Єремїєвих стародавніх стежок, які представляють підвалини адвентизму. 9/11 розпочався суд над живими з дому

Божого, і адвентизм відкинув світло ангела Об'явлення вісімнадцятого розділу так само певно, як юдеї відкинули Ісуса як Месію. Ті, хто прийняв світло ангела Об'явлення вісімнадцятого розділу, потім були випробувані розчаруванням 18 липня 2020 року.

У липні 2023 року світло одинадцятого розділу книги Даниїла, одинадцятого вірша, визначає зовнішню лінію теперішньої істини. Це світло зовнішнього пророчого сповнення, знайдене в одинадцятому вірші одинадцятого розділу Даниїла, було відкрито воскреслим дівам в одинадцятому вірші одинадцятого розділу Об'явлення. Об'явлення визначає внутрішню історію, яку відкриває Даниїл, як зовнішню історію.

Ті, хто роздумували над світлом, яке було відкрито, починаючи з липня 2023 року, поділяються на дві окремі групи, бо вже були ті, хто після липня 2023 року колись ішли разом, але більше разом не йдуть. Суд є поступовим, і, починаючи з 9/11, Церкві адвентистів сьомого дня було дано «час на покаєння» за відкинення «правил тлумачення пророцтв, ухвалених Міллером та його сподвижниками», які вона поступово відкидала, починаючи з 1863 року. Починаючи з 9/11 і до 18 липня 2020 року Церкві адвентистів сьомого дня було надано останню можливість покаятися, і в той момент були випробувані ті, хто брав участь у проголошенні 2020 року в Нешвіллі. У липні завершальна фаза очищення представлена одинадцятьма віршами одинадцятих розділів у книгах Даниїла та Об'явлення.

Саме в цьому процесі випробування звершується друге з трьох випробувань. Друге випробування — візуальне; йому передують випробування апетиту, а завершується все третім випробуванням, яке, на відміну від двох попередніх, є лакмусовим папірцем. Коли діви прокидаються опівночі на заклик «Ось жених іде», одна група має необхідну олію, а інша — загублена. Міллеріти пережили саме такий досвід і цим виявили розуміння як зовнішньої, так і внутрішньої лінії пророцтва.

Коли вони проголосили звістку другого ангела, ототожнивши занепалі протестантські церкви як дочок Вавилону, вони проголошували звістку, яка була зовнішньою щодо їхнього досвіду. Щоб проголосити звістку Опівнічного крику, спершу їм потрібно було побачити себе дівами, що перебували в часі зволікання. В одинадцятому вірші як книги Даниїла, так і одинадцятого розділу Об'явлення внутрішні та зовнішні послання були відкриті як сучасна істина, починаючи з липня 2023 року.

У першому розділі книги Даниїла другим, наочним випробуванням був момент, коли виявилось, що обличчя Даниїла та трьох юнаків були кращими й вгодованішими на «вигляд», ніж у тих, хто їв вавилонську їжу. У другому розділі наочне випробування постає як пророче випробування, що вимагає правильно витлумачити приховане послання, яке зрештою виявляється образом царств у біблійному пророцтві. Перший, другий і третій розділи книги Даниїла представляють першого, другого і третього ангелів чотирнадцятого розділу Об'явлення.

Другий ангел чотирнадцятого розділу Об'явлення стосується зовнішньої звістки міллеритської історії, а другий розділ Даниїла також стосується зовнішньої лінії через образ

звірів пророчої історії. Візуальне випробування в першому розділі ґрунтувалося на Даниїлі та трьох юнаках і тому є внутрішньою лінією. Зовнішня та внутрішня лінії пророцтва, представлені паралельно розділів від першого до третього книги Даниїла з трьома ангелами чотирнадцятого розділу Об'явлення, дають ще одне свідчення про звістку другого ангела, здійснену міллеритами.

Міллеріти проголошували як зовнішнє, так і внутрішнє послання, коли вони виконали проголошення Опівнічного Кличу. Їхнє зовнішнє послання було вісткою другого ангела з чотирнадцятої глави Об'явлення, тим самим безпосередньо поєднуючи міллеритську вістку з другим ангелом і образом з другого розділу книги Даниїла. Образ представляє зовнішнє царства біблійного пророцтва — від буквального Вавилону до сучасного Вавилону, який приходить до свого кінця при закритті часу випробування для людства. Міллеріти знову пов'язують це із зовнішньою вісткою про Вавилон. Видиме випробування Даниїла ґрунтувалося на раціоні, який він вирішив уживати, а перший ангел десятого розділу Об'явлення, який зійшов і поставив одну ногу на землю, а другу — на море, мав розкрити книжечку, яку Іванові було наказано з'їсти. Перший ангел пов'язується з апетитом, і за ним іде видиме випробування. Видиме випробування включає внутрішню й зовнішню лінію істини.

Одинадцятий вірш одинадцятого розділу книги Даниїла, паралельно з одинадцятим віршем одинадцятого розділу книги Об'явлення, представляє подвійне видиме випробування. Це випробування завершується лакмусовим тестом, коли діви виявляють, чи мають вони олію, чи ні. Це виявлення відбувається безпосередньо перед закриттям часу благодаті під час недільного закону у Сполучених Штатах. Закриття часу благодаті під час недільного закону було прообразно представлене 22 жовтня 1844 року. Незадовго до 22 жовтня 1844 року, 17 серпня 1844 року, міллеріти пронесли звістку, мов припливна хвиля, уздовж східного узбережжя Сполучених Штатів.

1989 рік — це час кінця, коли було знято печатку із книги Даниїла, і коли з книги Даниїла знімають печатку, завжди відбувається зростання пізнання, що породжує два класи поклонників. 1989 рік — перша з тих трьох випробувальних віх, що була прообразована приходом першого ангела в 1798 році. Коли перший ангел зійшов 11 серпня 1840 року, він прообразував ангела з вісімнадцятого розділу Об'явлення, який зійшов 11 вересня. Перше розчарування в історії міллеритів позначило прихід другого ангела й прообразувало 18 липня 2020 року та початок часу зволікання. Міллеріти поступово пробуджувалися до вістки другого ангела і до усвідомлення, що вони — ті діви з притчі про десять дів. Повністю вони пробудилися на табірному з'їзді в Ексетері в серпні 1844 року. Сто сорок чотири тисячі були пробуджені в липні 2023 року, коли вістка Опівнічного крику почала поступово відкриватися.

Час зволікання закінчився для міллеритів в Ексетері, так само як він закінчився для родини Лазаря, коли Ісус воскресив Лазаря — цей вчинок став вінцем служіння Христа, коли Лазар став "печаткою" Його служіння. Воскресіння Лазаря знаменує кінець часу зволікання та запечатання Божого народу. Тріумфальний в'їзд, що відбувся після цього, слугував типом

проголошення вістки Опівнічного крику в історії міллеритів. Темою одинадцятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла є піднесення та падіння царя півдня, і це веде до битви при Паніумі у віршах 13-15. Ці вірші — лакмусовий папірець, де печать ставиться на чола чоловіків і жінок, яких мають піднести як стяг у вірші 16.

П'ятнадцятий вірш сповнився під час битви при Паніумі, що узгоджується з візитом Христа до Кесарії Філіппової. Там, у Кесарії Філіпповій, Христос змінив ім'я Симона Барйони на Петра, позначивши запечаткування ста сорока чотирьох тисяч. Відтоді учням відкрилося світло близького хреста. Коли Христос змінив ім'я Симона на Петра незадовго до хреста, це узгодилося з лакмусовим папірцем Ексетера та Лазаря, що вів до тріумфального входу в Єрусалим. Ексетерське таборове зібрання з 12 по 17 серпня представляє остаточне утвердження в істині перед потрясінням, тобто землетрусом недільного закону, у одинадцятих розділах Даниїла й Об'явлення.

Праця в Батл-Кріку має такий самий характер. Керівники санаторію змішалися з невірними, допускаючи їх до своїх нарад то більшою, то меншою мірою, але це все одно, що братися до справи із заплученими очима. Їм бракує проникливості, щоб бачити, що будь-якої миті може обрушитися на нас. Діє дух відчаю, війни й кровопролиття, і цей дух посилюватиметься аж до самого кінця часу. Щойно Божий народ буде запечатаний у своїх чолах — це не якась печатка чи знак, які можна побачити, а утвердження в істині, розумово й духовно, так що їх уже не можна буде похитнути, — щойно Божий народ буде запечатаний і приготований до потрясіння, воно прийде. Справді, воно вже почалося. Суди Божі вже на землі, щоб дати нам застереження, аби ми знали, що наближається. Публікації рукописів, том 10, 252.

Запечатання ста сорока чотирьох тисяч було представлено Ексетерським табірним зібранням, Христовим перейменуванням Симона на Петра та воскресінням Лазаря. Те воскресіння є прообразом воскресіння двох свідків в одинадцятому розділі Об'явлення. Вірші з десятого по шістнадцятий представляють приховану історію сорокового вірша. Розпечатування прихованої історії сорокового вірша розпочалося у межах історичного виконання одинадцятого вірша та війни в Україні. Від липня 2023 року триває процес розпечатування цієї прихованої історії Левом із племені Юди.

Коли кандидати до числа ста сорока чотирьох тисяч були воскресені в одинадцятому вірші одинадцятого розділу Об'явлення, розпочалося видиме пророче випробування, яке має бути пройдено перед закриттям часу благодаті при запровадженні недільного закону, яке Сестра Вайт називає випробуванням образу звіра.

Господь ясно показав мені, що образ звіра сформується перед тим, як закінчиться час випробування; бо він має стати великим випробуванням для Божого народу, через яке буде вирішено їхню вічну долю. Ваша позиція — така плутанина суперечностей, що вона введе в оману лише небагатьох.

У 13-му розділі Об'явлення ця тема ясно представлена; [Об'явлення 13:11-17, цитовано].

"Це випробування, яке Божий народ має пройти, перш ніж його буде запечатано. Усі, хто довів свою вірність Богові, дотримуючись Його закону і відмовляючись приймати фальшиву суботу, стануть під прапор Господа Бога Єгови і отримають печатку живого Бога. Ті, хто зречеться істини небесного походження і прийме недільну суботу, отримають знак звіра." Manuscript Releases, том 15, 15.

Зовнішня лінія пророцтва розкривається в історії одинадцятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла, а внутрішня лінія — в одинадцятому розділі, одинадцятому вірші книги Об'явлення. Зовнішня лінія показує, яким чином у період суду над живими формується образ звіра, що представляє поєднання церкви й держави, при якому церква контролює ці відносини. Внутрішня лінія показує, як під час суду над живими формується образ Христа, що представляє поєднання божественного з людським.

Реформаторський рух третього ангела та ста сорока чотирьох тисяч розпочався у час кінця в 1989 році, як це представлено у десятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла. Тоді почалося досконале виконання дванадцятого розділу книги Даниїла.

І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова закриті та запечатані аж до часу кінця. Багато хто очиститься, вибілється й буде випробуваний; а безбожні чинитимуть безбожно; і жоден із безбожних не зрозуміє, а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:9, 10.

Десятий вірш одинадцятого розділу означає початок «процесу очищення», який представлений першим ангелом як страх Божий. Вірші одинадцятий і дванадцятий вказують, де сто сорок чотири тисячі обілені. Книга Захарії вказує на той досвід.

І він показав мені Ісуса, первосвященника, що стояв перед ангелом Господнім, а Сатана стояв праворуч нього, щоб противитися йому. І Господь сказав Сатані: Нехай Господь заборонить тобі, Сатано; нехай заборонить тобі Господь, що вибрав Єрусалим: чи ж не головня, вирвана з вогню, він? А Ісус був одягнений у брудні шати і стояв перед ангелом. І він відповів і сказав тим, що стояли перед ним: Зніміть із нього брудні шати. А до нього сказав: Ось Я зняв із тебе твоє беззаконня, і зодягну тебе в інші шати. І я сказав: Нехай покладуть чисту мітру на його голову. І вони поклали чисту мітру на його голову та зодягнули його в шати. І ангел Господній стояв поруч. Захарія 3:1-5.

Цей уривок сповнюється у заключному служінні Христа як Первосвященника і означає запечатання ста сорока чотирьох тисяч.

"Видіння Захарії про Ісуса та Ангела з особливою силою стосується досвіду Божого народу в завершальних сценах великого дня спокути. Тоді церква останку буде введена у великі випробування і скорботу. Ті, хто дотримуються заповідей Божих і віри Ісуса, відчують лють дракона та його воїнств. Сатана зараховує світ до своїх підданих; він здобув владу навіть над багатьма, що називають себе християнами. Але є невелика група, яка противиться його пануванню. Якби він міг стерти їх із землі, його тріумф був би повним. Як він підбурював язичницькі народи знищити Ізраїль, так у недалекому майбутньому він підбурить злі сили землі, щоб знищити Божий народ. Від людей вимагатимуть послуху людським указам всупереч Божому закону." Пророки і царі, 587.

«Заключні сцени великого дня примирення» — це запечатання спочатку ста сорока чотирьох тисяч, після чого відбувається запечатання інших Божих дітей, які нині перебувають у Вавилоні.

Коли Божий народ смиряє свої душі перед Ним, благаючи про чистоту серця, лунає наказ: «Зніміть брудні шати», і звучать слова підбадьорення: «Ось, Я зняв із тебе твою провину і зодягну тебе в урочисті шати». Захарія 3:4. Безплямна риза Христової праведності покладається на випробуваних, спокушуваних, вірних дітей Божих. Зневажений останок зодягнений у славний одяг, і їх уже ніколи більше не опоганять скверни світу. Їхні імена збережені в книзі життя Агнця, вписані серед вірних усіх віків. Вони протистояли підступам ошуканця; рев дракона не відвернув їх від вірності. Тепер вони навіки захищені від підступів спокусника. Їхні гріхи перенесені на винуватця гріха. «Чиста мітра» покладена на їхні голови.

Поки Сатана висував свої звинувачення, святі ангели, невидимі, проходили туди й сюди, покладаючи на вірних печать живого Бога. Це ті, що стоять на горі Сіон з Агнцем, маючи ім'я Отця, написано на їхніх чолах. Вони співають нову пісню перед престолом, ту пісню, якої ніхто не може навчитися, окрім ста сорока чотирьох тисяч, що були викуплені від землі. "Це ті, що йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов. Ці були викуплені з-поміж людей, як первоплоди для Бога і для Агнця. І в їхніх устах не знайшлося лукавства, бо вони без вади перед престолом Божим." Об'явлення 14:4, 5.

Тепер досягнуто повного виконання слів Ангела: «Послухай же нині, Йошуа, первосвященику, ти і твої товариші, що сидять перед тобою, бо це мужі, над якими дивуються; бо ось Я виведу Свого Слугу — Паросток». Захарія 3:8. Христос являється як Викупитель і Визволитель Свого народу. Тепер справді останок — це «мужі, над якими дивуються», бо сльози й приниження їхнього паломництва поступаються місцем радості й честі в присутності Бога та Агнця. «Того дня Паросток Господній буде прекрасний і славний, а плід землі буде визначний і вродливий для тих, що врятувалися з Ізраїля. І станеться, хто зостанеться на Сіоні й хто лишиться в Єрусалимі, буде названий святим — кожен, хто записаний серед живих у Єрусалимі». Ісаїя 4:2, 3. Пророки і царі, 591, 592.

Запечатання — це другий крок у Даниїловому «очищені, вибілені та випробувані». Вірші одинадцятий і дванадцятий визначають остаточне піднесення й падіння Росії, пророчого царя півдня, що передує битві при Паніумі у віршах з тринадцятого по п'ятнадцятий. Коли у ста сорока чотирьох тисяч їхні брудні шати буде знято Христом у завершальних сценах великого дня викуплення, вони отримають «гарну мітру», що є підвищенням Даниїла до третього правителя, разом із багрянницею та золотим ланцюгом. Це також дар Йосипа — золотий ланцюг, його підвищення до другого правителя та дар царського персня. «Перстень» представляє царську печатку, якою правитель ставив на своїх законах відбиток царської печатки.

Дарій скористався своїм перстнем-печаткою, щоб запечатати яму, де Даниїла було поміщено серед левів.

Тоді цар наказав, і привели Даниїла та кинули його до рову з левами. І цар промовив до Даниїла: Бог твій, якому ти безнастанно служиш, визволить тебе. І принесли камінь і поклали його на отвір рову; і цар запечатав його своїм перснем і персями своїх вельмож, щоб намір щодо Даниїла не був змінений. Даниїла 6:16, 17.

Єврейське слово, перекладене як "перстень-печатка", має номер H5824 у Стронга і походить від кореня, що відповідає H5823; означає перстень-печатку (як вирізьблений). Ісус Навин перед ангелом, Даниїл у ямі з левами, Йосип перед фараоном представляють запечатування ста сорока чотирьох тисяч, що є другим випробуванням у дванадцятому розділі книги Даниїла, де ті, хто були очищені, потім "убілені", раніше ніж будуть "випробувані". Ці лінії також представлені "Зоровавелем", "сином Салтіїла".

Того дня, говорить Господь Саваот, візьму тебе, о Зоровавелю, раб Мій, сину Шеалтіїла, говорить Господь, і зроблю тебе як перстень-печатку; бо Я вибрав тебе, говорить Господь Саваот. Агей 2:23.

Зоровавель означає «нащадок Вавилону», а його батьком був Шеалтіїл, що означає «випрошений у Бога». Зоровавель уособлює другу ангельську вістку, яка в останні дні закликає нащадків Вавилону до Божої отари. Елемент «молитви» пов'язаний зі ста сорока чотирма тисячами, які закликають останніх нащадків Вавилону вийти, бо таке пробудження відбувається лише через молитву.

Відродження істинної побожності серед нас є найважливішою й найнагальнішою з усіх наших потреб. Прагнути цього має бути нашим першим ділом. Потрібні ревні зусилля, щоб одержати благословення Господа, не тому, що Бог не бажає дарувати нам Своє благословення, а тому, що ми не готові його прийняти. Наш Небесний Отець більше бажає дати Свого Святого Духа тим, хто просить Його, ніж земні батьки — дарувати добрі дари своїм дітям. Але наш обов'язок — через сповідання, упокорення, покаяння і щирю молитву — виконати умови, на яких Бог пообіцяв дарувати нам Своє благословення. Відродження слід очікувати лише у відповідь на молитву. Поки людям так бракує Божого Святого Духа, вони не можуть належно оцінити проповідь Слова; але коли сила Духа торкнеться їхніх сердець, тоді виголошені проповіді не залишаться без плоду. Керовані вченням Божого Слова, з виявом Його Духа, застосовуючи здоровий розсудок, ті, хто відвідують наші зібрання, здобудуть дорогоцінний досвід і, повернувшись додому, будуть готові чинити благотворний вплив.

Старі стягоносці знали, що означає боротися з Богом у молитві і зазнавати вилливу Його Духа. Але вони відходять з арени діяльності; а хто вийде, щоб зайняти їхні місця? Як із підростаючим поколінням? Чи воно навернене до Бога? Чи ми усвідомлюємо діло, що звершується в небесному святилищі, чи чекаємо, доки якась спонукальна сила зійде на церкву, перш ніж ми пробудимося? Чи сподіваємося побачити всю церкву відродженою? Такий час ніколи не настане.

«У церкві є люди, які не навернулися і відмовляються об'єднуватися у щирій, дієвій молитві. Ми повинні взятися за цю працю кожен особисто. Ми повинні більше молитися і менше говорити. Беззаконня множиться, і людей треба навчити не задовольнятися

лише формою побожності без духу й сили. Якщо ми серйозно налаштовані досліджувати власні серця, відкидати свої гріхи й виправляти наші злі нахили, наші душі не піднесимуться до марнославства; ми будемо недовіряти собі, маючи постійне усвідомлення того, що наша спроможність від Бога». Вибрані вісті, книга 1, 121, 122.

Віха молитви викладена в книзі Даниїла, де описано молитву, щоб зрозуміти зовнішню вістку у другому розділі, а також молитву, щоб виконати внутрішню вістку, представлену в дев'ятому розділі. Зоровавель та його батько Салтіїл представляють запечатання ста сорока чотирьох тисяч на другому випробуванні, тобто видимому випробуванні образу звіра, яке також є внутрішнім випробуванням, представленим в Об'явленні, одинадцятий розділ, одинадцятий вірш, а також зовнішнім випробуванням, представленим у книзі Даниїла, одинадцятий розділ, одинадцятий вірш.

Ми продовжимо розглядати одинадцятий вірш у наступній статті.